

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!
— MARANATA

Organ för andlig väckelse

Nr. 6

1965

Årg. 6

TERRY DENE —

populär
rock'n roll-
sångare —

FRÄLST och ANDEDÖPT!

Bland dem som döptes under påskhelgen i den konferens i London vari Donald Bergagård deltog var också Terrence Williams — populär rock'n roll-sångare vid 50-talets slut och känd under artistnamnet Terry Dene.

Han har nu mött Jesus till frälsning, helbrägdagörelse och dop i den Helige Ande. Genom bibelstudium och bön förbereder han sig nu för en uppgift i den andliga väckelsens tjänst och på lediga stunder sprider han traktater. Bilden är tagen vid ett besök i Stockholm 1958.

ARNE IMSEN:

VÄCKELSE och HELBRÄGDAGÖRELSE

Under senare år har en av Nya testamentets verkligt stora och revolutionerande sanningar fått särskild aktualitet. Det har från många kända och i vida kretsar respekterade evangelister, med förunderliga manifestationer basunerats ut, att helbrägdagörelse genom tron är en integrerande del av Jesu Kristi försoning. Till återlösningverket hör också löften om kroppslig hälsa.

Denna förkunnelse har mött hårt motstånd främst i de "kristna" länderna. Tyvärr har många församlingar och predikanter också i vårt land ställt sig reserverade eller helt avvisande då detta budskap radikalt och konsekvent pockat på ett personligt avgörande. Tydligt skrämde av skallet från all högröstad antikristen propaganda, som alltid mobiliserar då trosförkunnelsen med övertygelse förs fram, drar sig de flesta tillbaka från alla utsatta positioner för att slippa kollisioner med skriande pöbelhopar. Vill man gå ett steg längre än till själva proklamationen av Jesu fullbordade verk och låta denna förkunnelse följas av fullt evangeliska demonstrationer såsom handpåläggning och förbön, näpst av feber och utkastande av onda andar, då får man räkna med alla former av missförstånd, motstånd och förföljelse från korsets alla fiender. Förkunnaren, hans person och metoder granskas och angrips från alla anfallsvinklar. Privatlivet studeras och personligheten analyseras, ty alla mysterier i en undergörande verksamhet måste skingras, och det synliga redskapets eventuella helande förmåga, av trons många vedersakare snabbast, men så "vetenskapligt vederhäftigt" som möjligt, pressas in i deras antireligiösa psykologi där alla slags aktiviteter sägs drivas fram av sex-, penning- eller maktbegär. Just på grund av otrons alla fräcka och systematiskt genomförda försök att göra det så svårt som möjligt att vara evangeliskt kristen med den för en sådan så kännetecknande enfaldiga tron på allt Guds rådslut, är det verkligen nödvändigt att bl. a. trosförkunnelsen intensifieras såsom aldrig tidigare. —

Många kristna blir obehagligt berörda då sådana åsikter torgförs. De vill helst leva kvar i sin vanmakt och fruktar att kampen för tron skall tvinga dem in i drabbningar där maktighet, tröghet och välmåga måste besegras om det andliga livet icke skall slockna i en evig död. I sin självishet hörs ofta dessa mana trons vapen-

dragare till försiktighet och skonsamhet mot det sentimentalt kvidande köttet. Att massor av hjälplösa och okunniga människor hastar allt djupare in i otrons hopplöst mörka natt med dess kval och fasor, orkar dessa självupptagna individer knappast ägna en tanke åt och långt mindre kan de vara trons häroldar i tiden. De ser helst att all strid biläggs och avskyr därför alla förkunnare som åstadkommer oro och irritation omkring dem. Detta religiösa kött måste ges nådastöten om Anden skall få herravälde. Svärdet behöver i sanning få gå åtskiljande fram, så det blir uppenbart vad som är av Gud och vad som är av människor. —

*

Genom frånvaro av uppenbarelsetro har många dukat under för oro, neuroser, ångest och inre tomhet. Detta har successivt förvandlat dem till slavar under främmande ok. Genom sin andliga utarmning blir sådana kristna i särskilt hög grad disponerade för sjukdom och lidanden av olika slag. Dessa människor är i verkligheten i trängande behov av en förnyad trosupplevelse förmedlad av vittnen med andlig myndighet att i Jesu namn lösa det som är bundet, så de kan leva och utvecklas som harmoniska kristna utan att vara beroende av kemiska preparat för att orka hålla livslågan flämtande.

I vår tid är det rätt vanligt möta människor, som syns ha en nästan vidskeplig tro på pulver och medikamenter. De konsumerar otroliga mängder gifter i Jesu namn och tackar Gud för doktorn som förser dem med sövande, uppiggande eller smärtstillande piller. Det enda radikalmedlet trons folk kan rekommendera mot dessa direkt skadliga vanor, är en frigörande erfarenhet av evangeliets helande kraft. Här behöver det bli en klar front. Trons folk behöver fostras så att de kan möta livets många och tunga slag med kraft och döden med samma frimodighet som de första kristna. Då bristerna i troslivet blir avhjälpda kommer också andra defekter att försvinna och livet ta ny gestalt.

Det är icke meningen att här begränsa denna förkunnelse till att gälla enbart vissa psykiska störningar. Tron måste sättas i rörelse och ges frihet att angripa alla de krafter som vill tvinga på den återlösta och friköpta människan otrons bojor, ofta med den orimliga föreställningen att

Forts. på sid. 14.

VÄCKELSE med andedop och tungotal i engelska statskyrkor

*Donald Bergagård
berättar från englandsbesök*

Svarta och vita dopkandidater renade i samma blod, färdiga att stiga ner i samma dopgrav i London.

Tillsammans med min hustru och Curt Peterzén har jag under april månad fått göra en resa i Europa. Det är gripande att se vad Gud gör i denna sena tid. —

Jag var under påskhelgen inbjuden att predika i en

konferens i London

tillsammans med flera andra bröder. Olika länder var representerade. — En broder som varit präst inom den engelska statskyrkan, men nu var född på nytt, döpt i vatten och den Helige Ande, vittnade mäktigt om Jesus i Andens smörjelse. — En annan broder vittnade om huru hela hans person och den församling han tjänar blivit förvandlad genom att han först själv mottagit Andens dop. Frälsningsunder och helbrägdagörelseunder hade sedan också blivit vanliga i hans verksamhet. — En präst i den Anglikanska kyrkan, som jag kände något sen tidigare, blev döpt i den Helige Ande och talade nu med

tungor för första gången. Löftet gäller alla. — En tysk broder, Fritz Köhler, vittnade om vad Gud gör i Tyskland, om mäktiga under genom Guds kraft.

Vi träffade missionärskandidaterna Göta Löfsund och Inga Hall i mötena. De hälsade till sina vänner hemma i Sverige.

Efter den härliga konferensen i London for vi för att besöka den amerikanska evangelisten

A. A. Allens möten

i Cardiff, Wales. Det var hög stämning och trons atmosfär mötte oss då vi steg in i lokalen. En lång rad sjuka stod där framme och Allen talade till dem. En kvinna som inte kunnat gå på nitton år sprang omkring och lovade Gud för att helbrägdagörelsens kraft gått igenom henne denna kväll. Flera under skedde. Atmosfären i mötena var levande, frigörande och uppbyggande. Förkunnelsen som var djupt förankrad i Guds ord frambars med stor frimodighet och kraft. Församlingen

hyllade Jesus med högljudd lovprisning och handklappning. —

Vi återvände till London för ett möte i en församling av färgade. Dagen därpå for vi från England genom Frankrike ner till

södra Tyskland

där vi hade möten i Khölers församling. Många begärde förbön och vi prisade Herren för Hans godhet. —

Glada och tacksamma for vi sedan hem till Sverige och våra uppgifter.

Besök
Maranatas Boklåda
I STOCKHOLM

Adress: Surbrunnsgatan 60
Tel. 32 80 02
SKIVOR — BÖCKER

UNDER och TECKEN i AFRIKA

*Högintressant
brev från
missionärerna
Eklunds*

Skaror av svarta samlas för att lyssna till och uppleva evangelii kraft.

Ja, nu är påsken ett minne blott. För oss som var med på mötena i Kampala ett härligt, underbart sådant. Det var ingen rofylld helg. Vi hade möten varje dag — två eller tre långa möten.

Långfredagen hade vi två möten — förmiddagsmötet varade i fyra timmar. Vi fick då bedja med flera hedningar som var inom hörhåll för första gången.

På lördagen hade vi en bråd dag. Vi arbetade från det solen gick upp till klockan tjugo på kvällen. Det var många praktiska detaljer vi skulle hjälpa till med. På söndagen skulle vi ha fest för över 600 personer. Redan klockan sex skulle vi ha vårt första möte då Gunnar skulle predika. Vi kom väldigt sent i säng, ty våra kollegor från Amerika hade kommit hem till Afrika efter en viloperiod. Redan klockan fem på morgonen väcktes vi av sång, trummors dån och trumpeters smattrande och folk sjöng ute på gatan: "Han är uppstånden, graven är tom, Han lever..."

Vi hade en stor skara samlad till vårt tidiga möte. Sedan hade vi nästa möte klockan elva, då tältet var överfullt så att människorna sutto långt ute på gräsmattan. Vi var drygt sexhundra samlade och det var ett jubelmöte utan all like. Vi fick lyssna till flera underbara vittnesbörd om vad JESUS gjort den sista månaden — sådant som hänt just nu.

Först steg en ung evangelist upp och vittnade om något som hänt under påsklördagen. De hade haft ett litet utpostmöte under ett träd. Då hade en helt nyfrälst broder burit fram sin lilla flicka, som var född med snedvriden klumpfot. Medan så bröderna stod och bad med den lilla deformerade foten i sina händer skedde undret att foten vreds rätt. De satte ner flickan på marken och hon kunde nu gå på fotens sula. Flera hedningar som stod runt om vägrade tro på ett under tills de fick se och känna på den hårda huden som uppstått på fotens yttersida där flickan förut gått. Då trodde de och stodo stumma, skakande sina svarta huvuden. Ja, det blev jubel inne i tältet när flickan sedan visade hur hon kunde gå.

Nästa vittnesbörd avlades av en nyfrälst broder. Han berättade att han lidit av en sjukdom som de infödda kallar elefantsjuka. Deras ben sväller, blir oerhört tjocka och sedan bildas det stora sår på hela benen. Han berättade att han inte kunnat gå längre utan varit sängliggande. Då kom en broder till hans hydda och vittnade och sjöng om Jesus. Först blev han frälst och sedan började de tillsammans bedja för hans svåra sjukdom. Och se... Han drog glädjestrålade upp sina byxben. Hans ben var nu normalt tjocka och överdragna med en ny, tunn hud. Han var frisk... O, kära vänner, det var ett sådant jubel i tältet att folket som bilade förbi undrade

Forts. på sid. 15.

DEN FRIA VÄCKELSEN BRYTER IGENOM I BRASILLEN

Av Ernst Högländer

Guds fria verk uppe i norra delen av denna staten Minas Gerais, går härligt framåt och Guds Ande verkar till själars frälsning, sjukas helande, frigörelse och förnyelse för många.

Tillsammans med olika bröder har jag i ett par veckors tid rest och besökt flera städer och byar. Underbara ting har vi fått vara med om; många härliga möten, friluftsmöten, bibelstudier, dopförrättningar och avskiljning av evangelister, äldstebröder och diakoner.

Första platsen vi besökte var *Posto da Mata*, en liten stad i södra Bahia. Lokalen som vännerna där brukar samlas i, ligger i utkanten av stan. Därför sökte vi en lokal mera centralt, vilket vi också lyckades få. En av vi en lokal mera centralt, vilket vi också lyckades få. En av affärsmännen i staden uppoffrade välvilligt utan någon kostnad en lokal mitt i centrum, där vi fick ha våra möten. Han har också lovat, att vi får fortsätta så länge vi vill utan att behöva betala någonting.

På söndag döpte vi 14 saliga syskon i vatten och vi fick bedja med många syndare, som kom fram och lämnade sina liv åt Gud. Flera barn i ålder 7 till 10 år har upplevt Andens dop och talar i tungor.

Även i *Serra dos Aimores* har Gud den sista tiden gjort underbara ting. Församlingen har upplevt en underbar förnyelse och under hån och förtal från sovande kristna och världen går den segrande framåt. Särskilt

ungdomarna brinner av längtan att få tjäna Jesus. De har själva tagit initiativ till friluftsmöten i stan och vunnit många själar för Jesus. Flera har upplevat sitt andedop och talar i tungor och prisar Gud.

Vi besökte även *Villa Pereira*, en liten stad inne i skogarna. Jag var den förste missionären som besökt den staden. I friluftsmötet på kvällen var det flera hundra som samlades för att höra det fria evangeliet om full och härlig frälsning från synd och sjukdom. Även här verkade Gud underbart.

I *Nanuque* invigdes söndagen den 4 april med bön kl. 7 på morgonen. Det var en stor högtidsdag för församlingen. På eftermiddagen döpte vi 28 stycken nere i floden mitt i stan.

O, vilka möten! Guds Ande föll mäktigt över församlingen. Vänner från när och fjärran hade samlats för att övervara denna andliga festhögtid, och den stora kyrkan, som ännu är under byggnad, var alldeles överfull av längtande människoskaror. Helt spontant gavs applåder för Jesus och hundratal upplevde härlig förnyelse. Många vittnade om underbara helbrägdagörelseunder.

Hela norra delen av denna stat och södra delen av Bahia är vidöppet för evangelium. Unga bröder, fulla av den Helige Andes eld, väntar på att få gå ut som vittnen och predika evangelium. Fattigdomen är oerhörd och därför fattas det medel.

Kära vänner offrare och förebedjare för Guds fria verk på jorden, låt oss satsa på evangelisering just nu!

**OFFER TILL MISSIONEN
I BRASILLEN**
Maranataförsamlingen,
Jönköping — Postgiro 66 19 67

*Dopförrättningen i Posto da Nata.
Fjorton saliga syskon döpes.*

Församlingens ansvar och evangelistens uppgift i väckelsearbetet

Nedanstående artikel utgör sammandrag av ett tal ARNE IMSEN höll under predikantdagarna i Jönköping, då frågan om en effektivare evangelisation behandlades.

ORGANISATION ELLER ORGANISM?

Det finns kristna som inte har några evangelisationsproblem, därför att de ingen evangelisation har. För sådana människor, vars arbete är av mera lustbetonad karaktär och drives av tillfälliga impulser, förefaller det tjatigt att tala om dessa saker. — För oss, som har ambitioner att verka för Gud på ett mer metodiskt sätt, blir alla frågor som berör evangelisationen en hjärteangelägenhet. Det blir också angeläget för oss att finna frågornas rätta och praktiska lösning. Vi vill absolut inte experimentera med Guds verk. Därför måste vi i Nya Testamentet ha ett säkert underlag för våra handlingar och får under inga omständigheter handskas vårdslöst och lättsinnigt med dessa ting. —

Vi har övergivit organisationerna därför att vi har funnit något som är effektivare — den andliga organismen. Vi har inte lämnat organisationen för att vi nu skall få handla hur som helst. Det finns samfund, som har en organisationsapparat, vilken fungerar alldeles förträffligt, men vi tror ändå på något mycket effektivare. Då bör vi också vara på det klara med, att vårt arbete, inte skall stå dessa organisationer efter, i fråga om resultat. Effektiviteten måste vara uppenbar och få sina praktiska uttryck. —

I organisationernas metoder degraderas den kristna församlingens arbete ofta till vanlig föreningsverksamhet. Då man saknar en levande tro på andliga funktioner, söker man ersätta dessa med något synligt och gripbart. Jag hörde nyligen om en stad här i landet, där de frikyrkliga organisationerna, slagit sig samman om en möteskampanj, och i förväg betalat 60.000: — i förskott för en stark PR-verksamhet. Väckelsearbetet lämnas sedan ut på entreprenad åt ett team eller en central instans, vilken ordnar en

verksamhet, som skall ge resultat. — Detta kan väl ändå inte vara Nya Testamentets väg? —

Nej, om vi med uppmärksamhet läser Efs. 4: 11—16 skall vi finna en decentralisering av verksamheten, där ansvaret lägges på den enskilde individen i församlingen. Kroppen — församlingen får sin naturliga tillväxt *"genom det bistånd var led giver"*. —

Så fort en människa blivit en kristen har hon ju fått ett brinnande nit, intresse och ett naturligt ansvar för sina medmänniskors frälsning. Hon kallas omedelbart till tjänst i evangelisationsarbetet. I den andliga gemenskap som upprättas mellan sådana människor, vare sig man är två eller etthundra, har var och en sin funktion ifråga om personligt själavinnarearbete, offer och förbön, alldeles som lemmarna i kroppen har var och en sin bestämda uppgift. O, att vi lärde oss att förstå detta! Det är på detta sätt en väckelse måste utvecklas och församlingen tillväxa. Det finns absolut ingenting som är så effektivt, som när alla besjålas av denna Ande. Guds tanke är att alla skall delta i tjänandet — synligt eller osynligt. —

Jag vet att detta fungerar icke ibland oss ännu, som det skall göra. Detta beror helt enkelt på att vi har försummat dessa saker. Jag vet dock att då församlingen kommer att fungera på detta sätt, då skall vi få se, vad som kommer att ske, på en mycket kort tid. Det skall på detta sätt gå mycket fortare att evangelisera Sverige än genom att bygga upp en aldrig så effektiv evangelisationscentral, som skall gripa sig an med uppgifterna. —

För att Gud skall kunna leda den enskilde och församlingen fram till detta tjänarevärv har Han också åt församlingen givit de andliga ämbetena eller tjänsterna vars funktioner vi senare skall återkomma till. —

DE ANDLIGA ÄMBETENAS FUNKTION.

Ansvaret för församlingarnas tillväxt och uppbyggnad vilar, som vi tidigare här sett, helt på individens insats och den enskilde församlingsmedlemmens tjänarevärv, likasom människokroppen för att vara i funktion är beroende av alla sina lemmar. —

För att hos de enskilda medlemmarna i församlingen väcka ansvar och längtan, samt fostra och skickliggöra dem för deras olika uppgifter har Kristus i församlingen satt de andliga tjänsterna eller ämbetena. "Och Han gav oss somliga till apostlar, somliga till profeter, somliga till evangelister, somliga till herdar och lärare. *Ty Han ville göra de heliga skickliga att utföra sitt tjänarevärv att uppbygga Kristi kropp.*" Efs. 4: 11—12.

De andliga ämbetenas uppgift är alltså icke att onödiggöra den enskilde församlingsmedlemmens insats och ansvar — tvärtom.

Dessa olika ämbeten eller tjänster personifierar tillsammans Jesus Kristus. Varför sig utgör de en del av Kristus. Vad är aposteln — en del av Kristus! Vad är herden — en del av Kristus! Vad är evangelisten — också han är en del av Kristus. — Och detta ämbete är tilldelat honom, för att han skall avslöja en särskild sida av Kristi härlighet. Då det finns fem olika ämbeten, är det också fem olika sidor av evangelium, som genom dem når församlingen. Liksom solstrålarna när de brytes i prismats fasetter låter oss se spektrums hela färgrikedom, så möter oss i dessa tjänster strålarna från nådens sol, avslöjande olika sidor av härligheten i Kristi person och frälsningsverk. På detta sätt blir den *mångfaldiga* nåden uppenbarad. Evangelisten framhåller en sida av nåden, läraren en annan och profeten en tredje o. s. v.

Ingen mer än Jesus själv kan i sin person äga alla ämbetena — det skulle vi inte mäktat bära, även om vissa personer söker uppträda så i sina församlingar. Var och en får på sitt speciella område vara Kristi personliga representant. —

Ordineringen för dessa ämbeten får man icke av någon människa eller mänsklig instans, utan endast genom den Helige Andes smörjelse. Med denna smörjelse följer då också en myndighet, som är förnimbar för alla. Detta är en myndighet, som ingen kan taga av sig själv — det blir David i Sauls rustning. Men ingen kan heller taga denna myndighet ifrån den, som förbliver i smörjelsen och inom sitt ämbetes område. —

De andliga tjänsterna kompletterar således varandra och rivaliserar icke sins emellan. Grunden för budskapet eller undervisningen är alltid

densamma: "...En Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Fader..." Efs. 4: 5.

Antingen läraren eller evangelisten talar eller undervisar är det bara en som är Herre, nämligen Jesus. Om det är profeten eller Herden som framför budskapet, så är det alltid i samma Ande. Vilken som än uppträder i församlingen, är det inget tvetydigt i budskapet och alla tjänar med samma mål för ögonen: att göra de heliga skickliga. —

Med detta mål för ögonen känner var och en att man behöver varandras insatser i Guds verk. Vem är den som ensam vill åtaga sig att uppbygga en Guds församling? Skall jag kunna arbeta så behöver jag bröder vid min sida, som innehar de ämbeten jag själv saknar, och bröderna behöver också mig och min speciella tjänst. Måtte Gud få hjälpa oss här. Jag vet att de andliga ämbetena inte fungerar hos oss som de borde göra. Det finns både evangelister och församlingsledare, som ännu ej fattat dessa sanningar, till stor skada för Guds församling. Man kan torpedera Guds verk och enskilda människors andliga liv genom att här gå fel tillväga. —

Gud har väldiga planer. Gud har kallat oss till sitt verk. Vi får inte handskas lättvindigt eller försumligt med vår uppgift, så att vi förfuskar vår kallelse. Gud behöver oss alla just nu och vill göra oss alla skickade för vårt tjänarevärv att uppbygga Kristi kropp. —

EVANGELISTENS ARBETE.

I en församling som utvecklas och expanderar, och där evangelisationen är en hjärteangelägenhet, där anförtror Gud vittnen att växa upp. Skaror av unga människor i våra församlingar bär också i dag på en kallelse att gå ut på Guds stora skördefält. —

Det är också på hemmaplan — i sin hemförsamling — evangelisten först måste träda i funktion, även om detta för en tid blir en uppgift i det fördolda. Det är fruktansvärt då människor säger sig ha en kallelse och samtidigt beklagar att man inga tillfällen får att delta i verksamheten. Det finns ju obegränsade möjligheter att få tala vid människor om Jesus, att få gråta tillsammans med syndare vid korset, eller vara med och uppmuntra de nyfrälsta och föra dem fram till rikare andliga erfarenheter. Det är så det måste börja. Man måste lära sig att fylla en uppgift i det fördolda, att verka utan att bli sedd och observerad och utan att bli applåderad och prisad av människor. På detta sätt växer man och utvecklas för större och vidare upp-

Forts. på sid. 14.

STOCKHOLMSUN

*"Villigt kommer Ditt f
i helig skrud kommer Da
daggen ur morgonrodn*

I sommar blir det fjorton år sedan jag upplevde frälsning genom Jesus Kristus. Kort tid därefter döpte Jesus mig i den Helige Ande — det var en underbar stund och jag fick prisa Gud med en löst tunga. Under de år som sedan gått har jag fått uppleva Guds trofasthet. Han har lett mig steg för steg. Visst har det varit prövningar ibland, men Han har hjälpt härligt igenom.

Jag är tacksam att i dag få vara med i denna väckelse som går fram över vårt land. Det är underbart att se vad Gud gör — syndare upplever härlig frälsning, längtande Andens dop och sjuka hälsa. Undrens tid är inte förbi?

Det finns mycken längtan i människors liv. Många söker tillfredsställa denna längtan med vad världen bjuder och kommer allt längre ut i synden. Vi som kommer i kontakt med dessa människor på våra arbetsplatser får tala om vad Gud gjort med oss och vad Han förmår att göra med alla dem som vänder sig till Honom i sin nöd. O vad det är viktigt att vi är brinnande i våra hjärtan och fyllda med Guds kraft. —

Till dig som förlorat vad du en gång vunnit vill jag säga: lämna dig på nytt åt Jesus. Han vill fylla dig med sin kraft och göra dig till en segervinnare och en själavinnare.

Yvonne Nordin

Redan som mycket ung lärde jag känna Jesus. Fastän bara 10 år kände jag och förstod vad Jesus ville göra i mitt liv. Frälsningsbudskapet grep mitt unga hjärta och jag mottog Jesus som min personlige Frälsare. Året efter fick jag uppleva Andens kraft i mitt liv. Det var som ett härligt värregn, som vattnade min hjärtegräs och jag prisade Gud på ett nytt tungomål. En tid därefter följde jag Jesus i dopets grav, som Guds ord lär oss. O, hur elden brann i mitt barnahjärta! —

Naturligtvis fick jag av mina skolkamrater uppbära hån för min tro, men detta kunde aldrig frånrova mig den ljuvliga frid jag ägde. —

Under hela min skoltid har jag upplevt hur underbart Gud hjälpt i olika situationer. Särskilt de senare åren, då ordet Maranata kommit över de flesta människors läppar — även bland skolungdom har det väckt livliga diskussioner. Gud gav mig en särskild kraft i mitt inre att strida för sanningen. Jesus har makt att bevara oss i tron huru starka attackerna än är från otronns värld. Ära vare Jesus!

Det var dock en tid då jag stod bland sångarskaran och sjöng utan att det sa: Amen! i mitt hjärta till det glädjefulla ord, som kom från min mun. Något hade kommit mellan Gud och mig, men jag längtade hela

tiden efter ett nytt möte med Jesus. Hindren föreföll så stora — hur skulle jag hitta tillbaka? Jag sökte i öknerna efter en oas.

För omkring tre år sedan fann jag den. —

Helt uppgiven och modlös efter den långa ökenfärden fick jag på nytt dricka ur den levande källan. Gud hade sett min längtan och hört min bön. Halleluja! Jag befann mig för första gången på ett Maranata-möte. Fördomar bar jag med mig men budskapet nådde djupet av mitt hjärta. Jag upplevde nu Herrens kallelse att gå ut från de gamla sammanhangen och följa Jesus i tro. Det blev en kampfylld tid, men jag svarade ja och välsignelsen kom från Herren. Han löste mig från allt som bundit mig. —

Jag har sedan dess upplevt prövningar och Satan har sökt få mig på sidan om Guds väg, och frånrova mig den himmelska visionen. Trogna förebedjare stod vid min sida och Jesus gav mig seger. Jag har fått uppleva Hans gränslösa nåd till fullkomlig frigörelse. Han ställde mina fötter på den klippfasta grunden och där står jag nu. Ära vare Jesus!

Mitt hjärta är fyllt av tacksamhet till Jesus. Gemenskapen med Honom växer djupare och innerligare för varje dag genom Guds ord och bönen.

Ulla Johansson

OMAR VITTNAR

*när Du samlar Din här;
ga skara inför Dig såsom
sköte."*

Min första kännedom om Jesus fick jag genom mina troende föräldrar och i söndagsskolan. Redan under mina sista skolår började jag dock att söka min glädje i världen och kom så ut i synden. Redan som tonåring började jag smaka sprit och kom allt längre ut i syndalivet. Jag tror att det var min mors böner som bevarade mig från att riktigt hamna i fördärvet. Jag var långt ifrån någon lycklig människa, förstod att jag var inne på en olycksväg och att jag behövde uppleva ett Guds ingripande. Vid ett tillfälle besökte jag också ett väckelsemöte och blev gripen av Guds ord. I min förtvivlan bøjde jag mig för Gud, men då jag inte hade mod att bekänna Jesus fortsatte dock mitt liv i synden.

Nu blev det värre än någonsin.

Jag kände att mörkrets makter grep ett allt hårdare tag om mig. Jag var fridlös, ständigt jagad och ville helst ej träffa några människor. Irriterad och elak blev jag också i mitt hem. På min arbetsplats drack jag mer och mer — både under och efter arbetets slut. Dagligen delade jag en flaska med någon arbetskamrat, men spriten är en dålig hjälpare i nöden.

Under tiden fortsatte Gud att tala till mig. Jag började på allvar inse vart det bar hän, och

förstod att en ändring snart måste ske. —

En kväll när jag slutat mitt arbete fattade jag mitt beslut: Nu eller aldrig! Djävulens makter sökte hindra mig, men medan jag sprang ner mot tunnelbanestationen ropade jag till Jesus: Fräls mig! Rädda mig! Rena mig i Ditt blod! Lös mig från Satans band och bojor! — När jag satte mig ner i vagnen kände jag redan en underbar frid och kraft i mitt hjärta. —

Och nu kan jag av nåd prisas Jesus för en härlig seger. Han som bar mina synder upp på korset, gjorde mig fri — verkligen fri. Jag behövde ej längre vara en syndens träl och mitt oroliga hjärta fick frid. — Sedan den dagen Jesus frälste mig har jag inte smakat sprit eller tobak. Jesus ger livet ett annat innehåll. Nu har jag fått följa Jesus i dopets grav och är på himlavägen i sällskap med en salig, lovsjungande skara. —

Jesus har inte anseende till personen och kan frälsa alla. Du som är trött på livet och finner allt meningslöst och tomt: Vänd blicken till Jesus — Han kan förvandla både dig och hela livet. Du blir en ny människa — allt blir nytt! "Om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt Honom från de döda, då bliver du frälst", säger Guds ord.

Leif Andersson

När jag var 11 år blev jag frälst och döpt. En kort tid därefter fick jag också uppleva pingstens eld. Min längtan blev också att få tjäna Honom som gått i döden för mig. —

Efter några år hade det dock gått utför med mitt andliga liv — jag hade förlorat frälsningsfröjden, blivit bunden av människofrukten och kunde inte heller leva helt för Jesus.

En kväll besökte jag ett Maranathamöte och möttes där av sången: "Han skall fylla dig så att det flödar över..." — Den tonade sedan i mitt inre — jag kom inte ifrån den. Det dröjde ett helt år innan jag på nytt besökte ett sådant möte. Då blev det islossning i mitt hjärta. —

Jag fick nåd att böja knä vid Golgata och där mötte Jesus mig på nytt. Han fyllde hela min varelse, jag grät och jublade. All min människofrukten försvann och en härlig frälsningsfröjd flödade in i mitt hjärta.

Jag tackar Gud för att av nåd jag fått födas in i denna väckelse. Av nåd har jag också fått svara ja till Hans kallelse att gå ut och tjäna Honom.

Gerd Sundström

**VEM SOM HELST
KAN BLI FRÄLST!**

MARANATA-ROPET

Av Karl-Gustaf Johansson

Maranata är ett väckelsebudskap — ett anskri i midnattstiden: **HERREN ÄR NÄRA! — BRUDGUMMEN KOMMER!**

Hur ställer du dig till detta anskri?

Hör du till dem som förenar sig i Bibelns sista bön: Amen, kom Herre Jesus! — Eller hör du kanske till dem, som säger: Min Herre kommer icke så snart. Och som därför äter och dricker med de druckna och slår dina medtjänare? Matt. 24: 44 — 51. Vänner, Jesus ställer i dessa ord oss alla mot udden ifråga om vårt sätt att tjäna Gud och tro på Hans ord. —

VAREN REDO — MÄNNISKOSONEN KOMMER!

Detta rop har ljudit genom tiderna. I dag ljuder det starkare än någonsin — åtföljt av uppfyllda profetior och märkliga tidstecken. Hör du ropet? Eller sover du? Må Gud hjälpa oss att inte sova eller tillhöra de oförståndiga! Må vi ha lamporna brinnande och olja i kärnen!

JESUS KOMMER!

Hör du anskriet — det gäller oss alla!

Här är det inte fråga om vad vi tillhör eller vad vi kallar oss, utan frågan är: Tillhör du Jesus? Jesus kommer för att hämta de som höra Honom till — Halleluja. Han kommer icke för att hämta någon viss sammanlutning av kristna. Han ifrågasätter inte om du kallar dig missionsvän, bibeltrogen, baptist eller pingstvän, nej, inte ens om du kallar dig Maranatavän. Nej och åter nej! Allt detta förbleknar och betyder ingenting när Jesus kommer. Han söker dem som tillhör Honom — dem som är redo — försam-

lingen — Bruden, Halleluja! —

Nu vill Jesus möta dig personligen och utgjuta Faderns kärlek i ditt hjärta. Och får Han detta, får du också en sann kärlek till dina medbröder och medsystrar. Han skänker oss en kärlek som lyfter oss över samsfundsgränserna in i den stora församlingen — Pris ske Gud!

Ja, min vän, upplever du denna kärlek glömmes du ditt partisinne. Då blir vi rädda om varandra, hjälper varandra, och den starke skyddar den svaga. Lemmarna i kroppen blir rädda om varandra. Skulle en lem bli skadad lider hela kroppen och alla lemmarna söker skydda den sargade lemmen. Skulle det inte vara så i ditt liv, vill Jesus komma till din hjälp. Han bryr sig inte om din hemmagjorda rättfärdighet, och Han anklagar dig inte heller för dina många tillkortakommanden. Nej, Han gör allting nytt — det är därför Han vill komma till dig; Han som är publikaners och syndares vän. —

Vid ett tillfälle sökte någon angripa Maranataväckelsen med att säga: Det är ju så många som har kommit "på sned" med hos er. — Du har kanske också tänkt detsamma, min vän? — Då vill jag svara: Är det så konstigt — Jesus är ju där! Han som säger: "Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till bättring." — Vänner, låt oss inte vara kritiska mot det, Jesus gör — det uppbygger varken oss själva eller andra. Kritiken visar att man inte själv står i ett rätt förhållande till Jesus. Samtidigt kastar man bort kärleken som Jesus vill giva, och så får man gå där tom och torr. —

Hur tragiskt är det inte när hela grupper av kristna kommer in i ett tillstånd där livet och kärleken slocknat. Då börjar man använda surrogat. När jubelsången tar slut i hjärtana tillgriper man allehanda konstlade märkvärdigheter på estraden. När inga andliga sånger födas, diktar man sköna verk, som dock tyvärr saknar andligt liv. I detta tillstånd tystnar också de fria vittnesbörden och istället samlas man omkring vältaliga predikanter högstämde, men andefattiga tal. Då man börjar tvivla på Guds makt, tror man sig kunna hjälpa Gud genom att skapa affärsföretag som skall finansiera Guds verk. Vittnen, som gått ut på fältet i tro på Gud, börjar mer intressera sig för lönefrågor än för själars frälsning och glömmes Jesu ord: Föder nu Eder himmelske Fader fåglarna under himmelen och kläder liljorna på marken, hur mycket mer har Han då inte omsorg om eder, I klintrogne. —

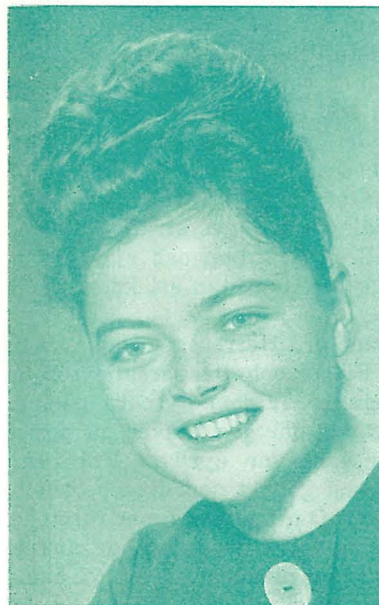
Detta kan få ödesdigra följder. Abraham försökte en gång hjälpa Gud och så föddes Ismael. Många fejder blev följden. Broder och syster i nåden; låt oss hålla Herren Gud för Helig, Stor och Sannfärdig! Låt oss hålla fast vid Hans ord! Låt oss inte tänka på oss själva, utan på den andres bästa! Må vi bedja Gud om nåd att kunna gå den väg Han stakat ut just för oss och varken vika av till höger eller till vänster. Då får vi också uppleva Hans välbehag i våra liv och med jubel få se vår Gud utföra sina väldiga gärningar. —

SE, HAN KOMMER MED SKYARNA!

VÄCKELSEN BRYTER FRAM I SKÅNE

Ett flertal Maranatavittnen har vid tre olika mötesserier i Malmö under den senaste tiden fått vara till en underbar väl-signelse.

En genomträngande ande av förkrosselse, väckelse och förnyelse har vibrerat i mötena, avfallingar ha upprättats och syndare ha upplevt frälsning. Jesus har på ett förunderligt sätt varit i centrum. "Blommorna visa sig på marken, tiden har kommit, då vinträden skäras, och turturduvan låter höra sin röst i landet." H. V. 2: 12.

Sigrid Andersson

Många syndare och fromma, som suttit förskansade bakom alla hemska rykten om Maranata, har genom den inträdda klimatförbättringens värme lockats fram ur sina gömslen. Man har kommit med, sett, hört och gripits. Fördomarna har smält bort i nådesolens underbara, varma ljus. Och rätt vad det är står man där man inte ville stå; man är med i Maranatas föraktade skara. "Med lena band drog jag dem, med kärlekens tåg. Jag lättade oket över deras halsar. Jag sänkte mig ned till dem och gav dem föda." Hos. 11: 4.

Sista mötesveckans avslutningsmöten i Södra Teatern, Malmö, den 24 och 25 april kommer för många att leva kvar som heliga minnen. Ytterligare förstärkning med sång, spel och vittnesbörd hade då också kommit från Småland. Det var möten under jubel och tårar. Möten inte lika vanliga möten. Något möte började med "eftermöte".

Ett möte var förlagt till Träleborg. Den vackra lokalen som rymmer över tvåhundra personer var fullsatt. Ett väckelsemöte olikt andra — "mindre av möte, men mera av väckelse", konstaterade Trelleborgs Allehanda dagen därpå.

Det enskilda troendemötet i Malmö på måndagskvällen, då över ett sextioal vänner var

Marita Hammar

samlade omkring Herrens bord, blev en oförglömlig högtid. Jesus gick omkring ibland oss. —

Med öppenhet och känsla för Andens ledning har Anders B. Andersson från Stockholm varit det synliga redskapet, som haft ansvaret och ledningen för samtliga möten. Vi har sett Guds arm i rörelse, och vi vet att detta är bara början. "Större ting än vad detta är skall du få se." Joh. 1: 50.

Som ett gensvar på midnattsropet: Se, Brudgummen kommer! skall Maranataropet: Du, vår Herre, kom! genljuda genom hela vårt land.

Evangelisterna Marita Hammar och Sigrid Andersson från Gävle, som också deltagit i mötesserierna, skall under sensommaren flytta hit ner och taga upp arbetet i Skåne. Vi tro på härlig seger — välkomna syst-rar!

All ära till Jesus, vår själs brudgum!

Anton Persson
Trelleborg

I Falköping fortsätter elden att brinna. Detta är den andra dophögtiden på kort tid. Charles Tönder döper.

Carl-Henric Henricsson döper utanför Sundsvall. Se artikel!

GUD I OSS . . .

Av LARS WEDIN

"Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning." Fil. 2: 13.

Det är något sällsamt med denna vers. Ja, något storslaget. Den talar om den Högste, Allsmäktige Guden i ett litet människokryp.

Gud verkar! Var? I oss! Det gör oss ganska oberoende av människor. Det var dit Paulus ville få filipperna. Han hade farit ifrån Filippi. Och nu ville han få dem att förstå att de fortfarande skulle vara lika lydiga som tidigare när han var ibland dem. Ty det var icke han som verkade i dem utan Gud.

Oberoende vem vi är i kontakt med och var vi befinner oss så skall vi med fruktan och bävan arbeta på vår frälsning, v. 12. Ty det är Gud som verkar i oss och icke någon människa.

Och så en annan härlig sanning angående denna vers. Välsignade vila den ger. Gud är den som verkar. Han verkar vilja, icke jag. Han verkar gärning, icke jag. Men jag då, vad ska jag göra? Jag skall "göra allt utan att knorra och tveka", v. 14. Alltså, detta som Gud verkar fram i mig skall jag aldrig tveka att göra. Jag skall göra det "utan att diskutera och tvivla", som det står i en annan översättning. Och när jag så gör blir jag "otadlig och ren, Guds ostraffliga barn", v. 15. Eller som det står i en annan översättning, Guds oskyldiga barn.

Ostraffliga barn! Oskyldiga barn! Det är underbara uttryck. Ära, halleluja! Inget straff, ingen skuld. Ser du det lilla barnet som ser på dig med en oskuldsfull blick. Det är så rent och så oskyldigt. Och det vore fjärran ifrån att då banna barnet. Så vill Gud att vi skall vara. Ostraffliga till ande, kropp och själ. Eller som det står i den engelska bibeln, "Guds söner, utan bannor". Det vill säga, inget straff på kroppen, inget straff på själen och inget straff i anden. Frisk och sund till ande, kropp och själ. Detta upplever vi om vi lyder Gud utan att knorra och tveka.

O, vilka välsignade ord Herren ger. Jag tycker sammanhanget i Fil. 2 och då särskilt första delen fram till vers 16 är som dyrbara pärlor. Det jublar i min ande när jag tänker på dessa verser. Högtlovad vare vår dyrbara Frälsare! O vilken omtanke och godhet som ligger bakom det välsignade Ordet. O att vi ännu mer förstode hur dyrbara och underbara de gudomliga anvisningarna är. Och å andra sidan: o att vi ännu mer förstode hur allvarligt och kusligt det är att inte lyda Herren.

DOPHÖGTID

I

SUNDSVALL

CARL-HENRIC HENRICSSON BERÄTTAR

"Ty Guds ord är levande och kraftigt och skarpare än något tveeggat svärd..."

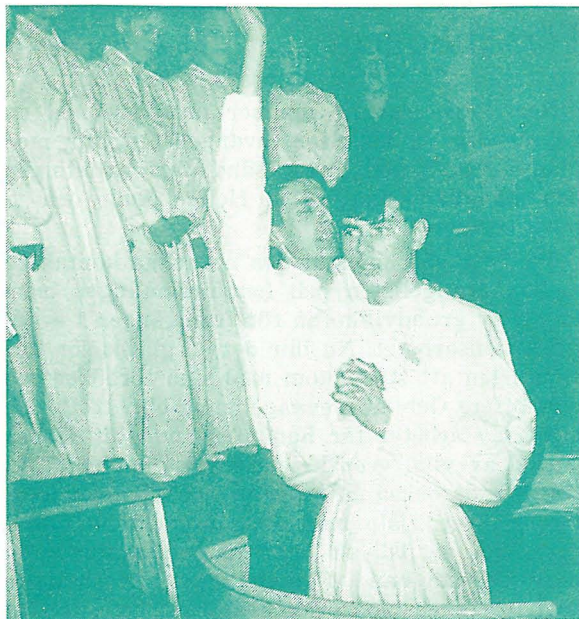
När vi läser vår bibel, så finner vi att Guds ord alltid har haft framgång. Inget har kunnat hindra Guds ords fullbordan. Jesus säger: "Mina ord skall aldrig förgås." — Den som grundar sin tro och sitt liv på Hans ord, skall aldrig förgås. Halleluja! Att i dessa dagar få uppleva Guds ords kraft i sitt liv, och uppleva att det löser syndare är underbart. Hans makt är densamma i dag! Inget är mer levande, mer kraftigt och skarpare än Guds ord. Låt oss därför med hjärtat i brand och Guds ord i hand, tåga fram i Jesu namn.

Sedan januari har Robert Eriksson och jag varit i Sundsvall. Vi har upplevat många välsignelser tillsammans med vännerna här. Med glädje och tacksamhet till Jesus, upplever vi också här Guds ords framgång av nåd. Många platser har fått besök av Maranatas budskap. Överallt är behovet detsamma. Guds levande ord. Syndare har blivit frälsta, avfällingar har vänt åter till sin levande Frälsare. För allt vad som skett och sker ger vi Jesus all ära.

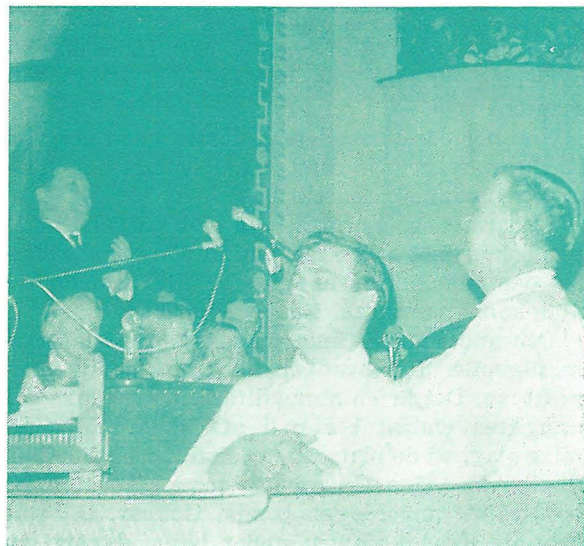
En stor högtid fick vi uppleva tisdagen 13 april då vännerna här i Sundsvall hade sin andra dopförrättning. I en fullsatt baptistkyrka utanför Kramfors upplevde vi hur våra hjärtan fylldes av tacksamhet och glädje över att Jesus öppnat denna dörr. De som var mest glada var väl ändå dopkandidaterna. Att lyda Jesus och gå Hans väg innebär ju alltid välsignelse. Tack och lov. Det var fyra vänner som följde Jesus ner i Jordan. Halleluja! Vännerna från Ö-vik var också med och hade en ung nyfrälst syster med sig, som också fick döpas. En frukt av evangelisternas arbete i Ö-vik. Ja det var i sanning en högtid, som gav oss alla nytt mod, och ny kraft, till fortsatt seger för själars frälsning.

Ett annat arbete som Jesus välsignat oss i är att sprida Midnattsropet. Vi brukar ta med oss gitarren, och på pensionärshemmen ringer vi på alla dörrar och så får vi sjunga ut vårt budskap. Överallt tränger Maranatas frigörande budskap

Forts. på sid. 15.

I Falun-Toftbyn har vännerna härliga tider. Många har mött Gud till frälsning och förnyelse. På tre månader, som bröderna Sven Nymo och Oliver Ström-gård verkat där, har två dopförrättningar hållits.

I Maranataförsamlingen i Stockholm har dopförrättningar hållits två gånger i månaden under vintern och våren. Anders B. döper här.

Församlingens ...

Forts. fr. sid. 7.

gifter. Efter en tid kommer profeten med en bekräftelse på kallelsen, evangelisten blir med glädje och frimodighet utsänd av församlingen och man kan säga: "Den Helige Ande och vi hava beslutat."

På detta sätt uppstår den naturliga kontakten mellan evangelisten och hemförsamlingen, som är ett av grundvillkoren för framgången i evangelisationsarbetet. Nu blir det en glädje för församlingen att stå bakom med sina förböner och offer. Och när evangelisten blir trött och sliten av arbetet får han återvända dit för en period av vila, vederkvickelse och uppbyggelse. Det blir då också en naturlig sak när evangelisten behöver hjälp med sina problem på fältet, att vända sig till sin egen församlingsföreståndare i första hand. Församlingen blir på detta sätt förtrogen med evangelistens arbete. Det är på detta sätt evangelisationen måste fungera. Här måste bli en absolut förändring. Vi får inte släppa ut människor i striden som bryter sin nacke för att aldrig mer kunna resa sig. Här har församlingen sitt stora ansvar. —

Beträffande evangelistens arbete på fältet så tror jag det vara ett stort misstag, att man på en del platser ordnat offentliga Maranathamöten. Det finns platser där man för sin andliga hälsas skull borde stänga igen en tid framåt, för offentliga sammankomster, och gå ner på knä inför Gud. Det är rena galenskapen att genom konstgjord andning hålla vid liv och uppmuntra sådant som borde få självdö. — Det finns människor som det inte lönar sig att slåss eller argumentera med. —

Vad bör då evangelisten i första hand göra på sådana platser? Jo, helt enkelt samla och uppmuntra människorna till bön. —

Under bönen upprättas den andliga gemenskapen och endast under gemensam bön vidmakthålles den också. När man beder tillsammans lär man känna varandra. Här avslöjas andarna. —

Och under tiden finns det obegränsade arbetsmöjligheter för evangelisten ute bland människorna. Det är en stor villfarelse att tänka att uppgiften endast består i att hålla möten av olika slag, på de platser man skall verka för Gud. Skall man tjäna Gud måste man stå till Hans förfogande under dygnets alla timmar. Det går inte att ligga i sängen under halva dygnet om man vill se något resultat av sitt arbete. Evangelisten måste lära sig att gå från hem till hem. Vi har vår tidning, våra grammofonskivor, bök-

Väckelse och ...

Forts. fr. sid. 2.

det är Gud som vill göra livet till ett försmäktande fängelse. Om tron får sin näring av det levande Gudsordet kommer den att växa sig allt starkare och göra bäraren alltmer förtrogen med och öppen för Guds hemlighet, Jesus Kristus och hans makts fullkomlighet. Då förkunnaren respektar sin uppgift och utrustning utan att gå längre än han har tro till, kommer han att kunna ge förblivande hjälp i Jesu namn inom det av Gud tilldelade området. Då denna gräns överskrids börjar experimenten och äventyren med allvarliga bakslag som följd.

Vad som emellertid bör vara klart för oss, nu mer än förr, är att helbräddagörelse genom tron är en betydelsefull del av Jesu Kristi evangelium och därför helt naturligt bör ha en bestämd plats i förkunnelsen. Det är vår plikt att förkunna och förmå att praktisera denna sanning och den är värd sitt pris att strida för.

Det finns tyvärr negativa företeelser, som man icke kan gå förbi då denna viktiga sak behandlas. Skrämmande och ganska näraliggande exempel visar oss med all tydlighet i vilka förvillelser människor hamnar då denna förkunnelse drivs bort från sitt i Jesu och apostlarnas undervisning givna sammanhang. Det är uppenbart att mycket durkdrivna figurer lyckas dupera skaror av människor genom att hänvisa till yttre manifestationer medan dessa i realiteten åberopas för att camouflera de mest avskyvärda köttliga drifter. När och varhelst sådana avarter uppenbarar sig, bör de mötas med evangeliskt motstånd. Till detta skall vi återkomma senare.

ker och traktater som ger anledning att besöka människorna. Det finns på alla platser gamla och sjuka som med glädje väntar på besök av evangelisten. På det sättet lär evangelisten känna människorna och människorna lär känna evangelisten. När sedan tiden är inne för att börja offentliga möten, ja, då finns redan kontakten med människorna. Evangelisten skall då ej heller sakna något att tala om; erfarenheterna han gjort vid den personliga kontakten med människorna avsätter sig omedelbart i en berikad förkunnelse. —

Det är på detta sätt Guds verk måste byggas upp. —

Den som inte på detta sätt vill ge sitt liv på stridsfältets höjder gör både Guds rike och sig själv en stor tjänst genom att återgå till sin jordiska kallelse. —

Afrika ... *Forts. fr. sid. 4.*

vad som stod på. Ja, när sex hundra afrikaner och en del vita står och klappar i händerna och prisar Jesus, då hörs det ...

Nästa vittnesbörd var av en man som legat till sängs i över tio år, oförmögen att kunna gå på grund av en ryggåkomma. Han var nu helad och gick av och an med uppåtsträckta händer prisande Gud. JESUS LEVER! Hans kraft är ännu utgjuten, som den var på apostlarnas tid.

Efter alla härliga vittnesbörd och två långa predikningar satte vi oss alla ner i gräset och åt ångkokta bananer med kött, ris och höns. Det var den största festmåltid vi varit med om i Afrika. Maten transporterades i skottkärror från grytorna, till oss i gräset. De lade bara bananblad i botten på kärrorna. Ni får inte glömma att en afrikan äter mera än en hel medelstor familj i Sverige. Det var otroligt mycket man kokat, men allt gick åt ...

Sedan på kvällen hade vi vårt tredje möte, ja, vi hann bara gå hem en timme mellan mötena. Under kvällsmötet fick vi bedja med flera hedningar som blivit överbevisade under förmiddagens kraftiga möte.

Ja, detta är en sida av vårt arbete ... Så har vi ju det stora kyrkbygget. Takstolarna är nu resta och nästa vecka skall Gunnar lägga på takskivorna. Denna vecka har han varit ute på en lång och ansträngande resa. De flesta av våra församlingar uppe i Toro har fått besök av honom. I dag skall han ha en vigsel och jag väntar honom hem sent i natt. —

Ja, Gud har i sanning varit god mot detta sitt verk. Visst har det varit kampfyllt, men det har varit seger i Jesu namn. —

Hela familjen hälsar så gott. Våra tankar och förböner följer dagligen Maranata ...

Offer till missionen i Afrika

sändes till

Maranataförsamlingen, Fack 207, ÖREBRO

Postgiro 64 75 03

Dop ... *Forts. fr. sid. 13.*

in. Man upplever att varje hem är i behov av ordets makt. På många sätt kan vi tränga in med det levande Gudsordet. Midnattsropet är ett underbart kontaktmedel, som jag tror har en stor betydelse, och kommer att bära en underbar frukt.

När jag skriver denna artikel har Robert lämnat oss för att göra sin militärtjänst. Vi önskar honom också där Guds välsignelse. Vår fortsatta bön och längtan är, att Hans verk skall få framgång, och själar skall bli frälsta. Låt oss alla arbeta för detta enda, och bed för oss i vårt arbete här i Norrland.

"Och de upphörde icke att var dag undervisa i helgedomen och hemma i husen och förkunna evangelium om Kristus Jesus."

Snart kommer Jesus. MARANATA!

DEN NYA SÅNGBOKEN

Beställ redan nu — den beräknas färdig i mitten av juni. Bland de 150 sångerna återfinns ett stort antal av de sånger som fötts i väckelsen, samt det bästa ur tidigare väckelsers sångskatter.

Pris 1: 50. 10 st. fraktfritt.

Församlingar och bönegrupper erhåller rabatt.

Klipp här och sänd in kupongen.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott
..... st. av Nya sångboken, pris 1: 50

Namn

Adress

Postadress

Telefon

Kupongen insändes till

FÖRLAGET MIDNATTSROPET

Fack 583, Jönköping, Postgiro 2599

✧ RAKT PÅ SAK ✧

VAR ÄR TIONDET OCH OFFERGÄRDEN?

En andlig väckelse födes genom offer och fortlever endast genom offer — födes och fortlever genom människor som odelat ger sina liv åt Gud, ställer sin tid och sina andliga såväl som materiella tillgångar helt till Guds förfogande. —

Maranataväckelsen utgör här icke något undantag.

Gripna av väckelsen har många människor avbrutit studier eller lämnat välavlönade anställningar, för att gå ut som Jesu vittnen, utan garantier om timlig lön eller ekonomiska fördelar av något slag. Detta är så mycket märkligare som vi lever i en tid, då jakten efter materiella förmåner är en förhärskande tendens bland de flesta människor. Andra, vars hjärtan Gud har rört, har stannat kvar vid sin jordiska sysselsättning, men använder för egen del, ett minimum av sin inkomst, för att kunna ge så mycket mera till Guds verk. Det är sådana människor som bär upp en väckelse. —

Under tiden finns en annan kategori, som gärna vill uppleva väckelsens välsignelser, dess liv och kraft, men som inte vill veta av några offer — inte i någon form. De talar gärna med förakt om andra kristnas kommersiella och obibliska metoder att insamla medel för sin verksamhet. Samtidigt kallar man det offer, då man själv, i bästa fall, lägger en fem eller tiokronorssedel, i sin egen församlings offerbox. Friheten i Maranataväckelsen är för dem främst frihet från ekonomiskt

ansvar. Oftast är det också denna kategori som mest högröstat talar om behovet av ett apostoliskt tidevarv, men glömmar att till den apostoliska tiden hörde också människor som ställde alla sina materiella ägodelar till Guds förfogande. Dessa människor bör snarast upphöra med sitt fruktlösa bedjande om Guds välsignelse över sina liv. Vad man istället skall göra står hos profeten Malaki: "Fören full tionde till Förråds- huset, så att i mitt hus finnes mat och pröven så, hurudan jag bliver, säger Herren Sebaot. Förvisso skall jag då öppna himmelens fönster över eder och utgjuta över eder riklig välsignelse." —

I dessa bibelord finner vi lösningen till den andliga verksamhetens alla ekonomiska problem. Skulle alla vara lydiga Guds ord och giva Gud sitt tionde — detta är ju i själva verket Guds rättmätiga egendom — då skulle Guds verk aldrig lida någon ekonomisk brist. Nya, oanade andliga och lekamliga välsignelser skulle också komma Guds folk till del — Gud har mycket bestämt lovat detta. —

Hur är det med ditt tionde och din offergård? Du rövar väl inte från Gud? —

Jag tror att vi på många håll behöver väckelse på detta område. Framförallt behöver den unga generation, som växer upp i församlingarna, komma in i ett sunt, bibliskt offerliv. Ingen har råd att undvara de andliga

och materiella välsignelser detta medför.

Vi tackar Gud för alla dem som samvetsgrant och med trohet frambär sitt tionde och av glatt hjärta giver sina offer. De ger inte bara av plikt känslan utan av kärlek till Guds verk och i vetskap om att medlen icke heller missbrukas. Detta senare är ett förtroende vilket alla som här står i ansvarsställning skall vara mycket rädda om. —

Låt mig också i samband med offrandet påpeka en annan detalj av rent praktisk karaktär. Våra församlingar och grupper är inte i lagens mening någon juridisk person, som kan ställas som eventuell förmånstagare i ett testamentsförordnande. I detta förhållande ligger en gudomlig anvisning: Vi skall ge åt Guds verk medan vi lever. Det finns ingenting i Guds ord, som säger att först efter vår död skall våra ägodelar tillfalla Guds verk. Nej, nej! — Ge åt Gud medan du lever — då får du också själv vara med och skörda välsignelserna av din handling. Det är just nu din ekonomiska insats behövs. Ännu har vi tillfälle att verka Guds verk både här hemma och i hednaland. Men för huru länge vet vi inte. — På många missionsfält är dörrarna redan stängda. Det är just nu vår insats måste göras. —

Giv åt Gud! Det är en mycket god investering — du har löfte om att få hundrafalt tillbaka. —

Anders B.